

¹ De rechtbank verwijst hiervoor naar de uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 24 augustus 2011, ECLI:NL:RVS:2011:BR5704, en van 15 augustus 2012, ECLI:NL:RVS:2012:BX4694.

2.1. De voor de beoordeling van het beroep belangrijke wet- en regelgeving is te vinden in de bijlage bij de tussenuitspraak.

Tussenuitspraak

3. In de tussenuitspraak heeft de rechtbank zich ten aanzien van de beroepsgronden tegen bestreden besluit 2, kort gezegd, op het standpunt gesteld dat uit het toetsingskader volgt dat verweerder bij de beoordeling van het verzoek van eiseressen van 10 juni 2022 tot verruiming van de openingstijden van de vier door hen geëxploiteerde speelautomatenhallen moet toetsen of de verruiming zoals verzocht de woon- en leefsituatie in de omgeving van de betrokken speelautomatenhallen en de openbare orde op nadelige wijze beïnvloeden. Verweerder heeft in het bestreden besluit 2 volstaan met een algemene belangenafweging en gaat daarmee dus niet in op wat in het algemeen de gevolgen van de verruiming van de openingstijden zijn voor de woon- en leefsituatie en de openbare orde. Daarnaast gaat verweerder ook niet in op de gevolgen voor de woon- en leefsituatie en de openbare orde in de specifieke omgeving van de vier speelautomatenhallen. Dit is wel vereist op grond van artikel 2:39a, vijfde lid, aanhef en onder e, van de Algemene Plaatselijke Verordening Rotterdam 2012 omdat deze speelautomatenhallen op verschillende locaties zijn gelegen. Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat verweerder het bestreden besluit 2 in strijd met artikel 3:2 van de Awb niet zorgvuldig heeft voorbereid en in strijd met artikel 7:12, eerste lid, van de Awb niet deugdelijk heeft gemotiveerd.

Eindoordeel van de rechtbank

4. Verweerder heeft volstaan met de mededeling aan de rechtbank dat hij geen gebruik maakt van de gelegenheid de gebreken in het bestreden besluit 2 te herstellen, zonder verdere toelichting.

5. De rechtbank ziet in de reactie van verweerder geen aanleiding om terug te komen van haar oordeel in de tussenuitspraak over de onder 3. genoemde gebreken in het bestreden besluit 2.

Conclusie en gevolgen

6. Zoals uit de tussenuitspraak blijkt slagen de gronden tegen het bestreden besluit 1 niet. Het beroep tegen het bestreden besluit 1 in zaak ROT 23/5735 is ongegrond. Dat betekent dat het bestreden besluit 1 in stand blijft. Eiseressen krijgen daarom het griffierecht niet terug. Zij krijgen ook geen vergoeding voor hun proceskosten in deze zaak.

7. Zoals uit 5. blijkt slaagt een deel van de beroepsgronden tegen bestreden besluit 2. Het beroep tegen het bestreden besluit 2 in zaak ROT 24/3272 is gegrond. De rechtbank vernietigt het bestreden besluit 2 vanwege strijd met de artikelen 3:2 en 7:12, eerste lid, van de Awb. Gelet op de aard van de gebreken ziet de rechtbank geen aanleiding zelf in de zaak te voorzien. Verweerder moet daarom een nieuw besluit nemen en daarbij rekening houden met wat in deze uitspraak en de tussenuitspraak is overwogen. De rechtbank stelt hiervoor een termijn van acht weken na de dag van verzending van deze uitspraak.

8. Omdat de rechtbank dit beroep gegrond verklaart, moet verweerder aan eiseressen het door hen betaalde griffierecht vergoeden. Eiseressen krijgen ook een vergoeding voor de

proceskosten die zij in deze zaak hebben gemaakt. Verweerder moet die vergoeding betalen. De vergoeding wordt met toepassing van het Besluit proceskosten bestuursrecht als volgt berekend. De bijstand door een gemachtigde levert 2 punten op (1 punt voor het indienen van het beroepschrift met een waarde per punt van € 875,- en 1 punt voor het verschijnen op de zitting met een waarde per punt van € 875,-), bij een wegingsfactor 1. Toegekend wordt € 1.750,-. Verder zijn er geen kosten gemaakt die vergoed kunnen worden.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep tegen het bestreden besluit 1 ongegrond;
- verklaart het beroep tegen het bestreden besluit 2 gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit 2;
- draagt verweerder op binnen acht weken na de dag van verzending van deze uitspraak een nieuw besluit op het bezwaar te nemen met inachtneming van deze uitspraak en de tussenuitspraak;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 365,- aan eiseressen te vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseressen tot een bedrag van € 1.750,-.

Deze uitspraak is gedaan door mr. _____, voorzitter, en _____, leden, in aanwezigheid van _____, griffier. De uitspraak is uitgesproken in het openbaar op 23 december 2024.

*De griffier is verhinderd
de uitspraak te ondertekenen*

griffier

voorzitter

Een afschrift van deze uitspraak is verzonden aan partijen op: **23 DEC. 2024**

Informatie over hoger beroep

Een partij die het niet eens is met deze uitspraak en de tussenuitspraak/tussenuitspraken, kan een hogerberoepschrift sturen naar de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State waarin wordt uitgelegd waarom deze partij het niet eens is met deze uitspraak en de tussenuitspraak/tussenuitspraken. Het hogerberoepschrift moet worden ingediend binnen zes weken na de dag waarop deze uitspraak is verzonden. Kan de indiener de behandeling van het hoger beroep niet afwachten, omdat de zaak spoed heeft, dan kan de indiener de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vragen om een voorlopige voorziening (een tijdelijke maatregel) te treffen.

